

Napísal

Štvrtok, 10 December 2009 17:23 - Posledná úprava Nedele, 20 December 2009 19:03

V roku 1986 novodubnická Bapašaba vyhrala viacero ocenení na literárnej súťaži Jašíkova Turzovka. Toto bola naša prvá oficiálna prezentácia a celkovo to dopadlo na výbornú. Ocenení boli Jaroslav Bednárik, Rastislav Doboš a Ivan Rosa. Na vyhodnotenie pozvali ešte – okrem skôr menovaných - aj Janka Petreka.

Aby história nezabudla, treba povedať, že všetko to spískal Jaro Bednárik – už predtým známy autor z prílohy „Nové slovo mladých“, ktorý nás ostatných lenivých pologéniov dokopal k tomu, aby sme už konečne prestali rozprávať o tom, ako raz niečo napíšeme, a aby sme niečo aj naozaj napísali. Dokonca v stanovenom termíne.

Alexander Halvoník, predseda poroty, v hľadnom napísal:

"Súťaže sa zúčastnilo 66 mladých prozaikov, z ktorých približne jedna tretina je schopná uplatniť svoje práce v časopise. Faktografiu súťaže ďalej dopĺňajú skutočnosti, že horeuvedený počet autorov oboslal súťaž 96-imi príspevkami v rozsahu takmer 900 strán ...

Identifikateľnú autorskú koncepciu cítiť v ďalších prózach, ktoré tematicky, problémovo, názorovo i poetikou siahajú do rozličných území: Ľuba Romanová – Dvojprúdovka, Ján Neština – Úryvok, Eugen Križo - Nespokojnosť, **Jaroslav Bednárik – Diplomovka, Rastislav Doboš – Ivan Rosa – Tak je to dobre** ...

Romanová sa do svojej až obsesívnej vážnosti problematiky ponára celá bezo zvyšku, Neštinova chlapská a súdna irónia znamená odstup umožňujúci popri analýze i hodnotenie. Oba póly uplatňujúce sa izolované u spomenutých autorov sú dvojjedine prítomné v spoločnej práci **R. Doboš a I. Rosu**. Popri hypertrofii intuitivizmu tu pôsobí celý ohňostroj drobných

Napísal

Štvrtok, 10 December 2009 17:23 - Posledná úprava Nedea, 20 December 2009 19:03

motivických objavov, ktoré dávajú dokopy len približný zmysel, ale mlado neodbytne zadierajú do všeličoho, čo môže znepokojovať i bolieť moderného človeka. Otázka, i keď možno príliš naschvál provokatívna, podobne ako u Rosu a Doboša, je cieľom **B
ednárikovej**

kultivovanej a vari až preduchovnej prozatérskej letory. Lenže o Bednárikovi – v porovnaní s jeho predchádzajúcimi prácamu – už možno povedať, že už príliš dlho osciluje na hrane sebaspytujúcej ironickej interogatívnosti ...

Medzi nádejné prózy sa zaraďujú práce autorov: P. Gomolčáka, S. Gurku, E. Mikulovej, E. Gallovej, P. Vajsa, E. Ealámikovej, E. Remeňovej, I. Machajdíka, Ľ. Hvízdovej, L. Hrušovského, M. Čecha, **J. Petreka**, M. Maďariča ..."'